

ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็น

ร่างข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ .. ว่าด้วยการอำนวยความสะดวก
ในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

สาระสำคัญ

1. หลักการและเหตุผล

โดยที่มาตรา 15/10 (1) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 กำหนดว่าผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการที่จำเป็นต่อการกำกับดูแลการการบินพลเรือนตามมาตรา 15/7 ในเรื่องมาตรฐานการอำนวยความสะดวกและเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานข้อ 3.83 และ 3.84 ของภาคผนวก 9 ได้กำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องมีกฎเกณฑ์และแผนจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพังเพื่อให้มีกลไกในเรื่องอำนวยความสะดวกอย่างเต็มรูปแบบต่อไป ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยจึงออกข้อกำหนดเพื่อกำหนดมาตรฐานการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศปฏิบัติโดยสอดคล้องกับภาคผนวก 9 ว่าด้วยการอำนวยความสะดวก และบทแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก 9 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. 1944

2. สาระสำคัญของร่างข้อกำหนด

(1) ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15/10 (1) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 ซึ่งบัญญัติให้ผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย มีอำนาจออกข้อกำหนดเพื่อกำหนดมาตรฐานการอำนวยความสะดวกให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศนำไปปฏิบัติ

(2) ใช้ชื่อว่า “ข้อกำหนดของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ฉบับที่ .. ว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการเดินทางทางอากาศของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง” (ร่างข้อ 1)

(3) กำหนดวันใช้บังคับข้อกำหนดนี้นับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป โดยมีบทเฉพาะกาลในข้อ 8 เพื่อให้เวลาแก่ผู้ดำเนินการเดินอากาศในการเตรียมความพร้อม (ร่างข้อ 2)

(4) กำหนดนิยามความหมายที่ใช้ในร่างข้อกำหนดฯ นี้ (ร่างข้อ 3)

(5) กำหนดหลักเกณฑ์ห้ามผู้ดำเนินการเดินอากาศรับเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีเดินทางโดยลำพัง ยกเว้นเด็กนั้นได้เดินทางโดยมีผู้ร่วมเดินทาง (ร่างข้อ 4)

(6) กำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่จะรับเด็กซึ่งมีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ไว้เดินทางได้ต้องจัดให้มีแผนการจัดการเด็กซึ่งเดินทางทางอากาศโดยลำพัง (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยความสะดวก (ร่างข้อ 5)

(7) กำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศพัฒนาและบังคับใช้แผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ร่างข้อ 6)

(8) กำหนดให้ผู้ที่จะประสงค์จะขอรับใบรับรองเป็นผู้ดำเนินการเดินทางอากาศที่จะรับเด็กที่มีตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพัง ต้องยื่นแผนฯ ตามข้อ 5 มาพร้อมกับการยื่นคำขอใบรับรองผู้ดำเนินการเดินทางอากาศ (ร่างข้อ 7)

(9) กำหนดบทเฉพาะกาล ให้ผู้ดำเนินการเดินทางอากาศของไทยและผู้ดำเนินการเดินทางอากาศต่างประเทศที่ให้บริการรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพัง อยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับต้องยื่นแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) ภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ โดยเมื่อยื่นแล้วสามารถดำเนินการตามแผนได้ต่อไป จนกว่า ผอ.กพท. จะมีคำสั่งไม่เห็นชอบแผนนั้น (ร่างข้อ 8)

3. ประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

(1) การกำหนดให้ร่างข้อกำหนดฯ มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป (ร่างข้อ 2)

(2) การกำหนดนิยามของคำว่า “ผู้ร่วมเดินทาง” (Accompanying Person), “ผู้ดำเนินการเดินทางอากาศ” และ “เด็กที่เดินทางโดยลำพัง” (Unaccompanied Minor) (ร่างข้อ 3)

(3) การกำหนดห้ามมิให้ผู้ดำเนินการเดินทางอากาศรับเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าห้าปีที่เดินทางโดยลำพังโดยไม่มีผู้ร่วมเดินทางไปด้วยตลอดการเดินทาง (ร่างข้อ 4)

(4) การกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินทางอากาศที่จะรับเด็กซึ่งมีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพัง ต้องจัดให้มีแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการ โดยแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศนั้นต้องแสดงขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่อยู่ภายใต้การดูแลของตนตั้งแต่เริ่มกระบวนการยอมรับให้เดินทางจนพ้นความรับผิดชอบของผู้ดำเนินการเดินทางอากาศอย่างในเรื่อง (1) ถึง (13) (ร่างข้อ 5)

(5) การกำหนดรายละเอียดของแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) ของผู้ดำเนินการเดินทางอากาศที่ต้องกำหนดขึ้นในเรื่องอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

1) การให้ความช่วยเหลือเด็กที่เดินทางโดยลำพังเป็นลำดับแรก เช่นเดียวกับผู้โดยสารที่มีความต้องการทางการแพทย์และบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ในกรณีที่มีสถานการณ์ฉุกเฉิน

2) การแต่งตั้งผู้ประสานงาน (Point of Contact) ที่สามารถติดต่อได้ตลอดเวลาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จำเป็นในการอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กที่เดินทางโดยลำพังกับสำนักงานและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

3) การบันทึกรายละเอียดข้อมูลการติดต่อของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองไว้ในฐานข้อมูลการเดินทางของผู้โดยสาร (Passenger Name Record : PNR)

4) การตรวจสอบเอกสารยืนยันตัวตน เช่น บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทางหรือเอกสารประจำตัวที่ออกโดยหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มีเลขประจำตัวประชาชนของบุคคลนำเด็กมาส่งที่สนามบินต้นทาง และบุคคลที่มารับเด็กที่สนามบินปลายทาง และเก็บสำเนาเอกสารยืนยันตัวตนของบุคคล

ดังกล่าวไว้ด้วย ในกรณีที่เอกสารยืนยันตัวตนไม่ใช่เอกสารที่ถูกต้องตรงตามตัวบุคคลนั้นต้องปฏิเสธการรับหรือส่งมอบเด็กนั้นให้แก่บุคคลดังกล่าว

5) การตรวจสอบเอกสารการเดินทางฉบับจริงของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง พร้อมกับการตรวจลงตราตลอดจนเอกสารประจำตัวที่ออกโดยหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานภาครัฐที่มีเลขประจำตัวประชาชน เช่น บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือเดินทาง หรือสูติบัตร หรือเอกสารอื่นที่ออกโดยภาครัฐ เช่น บัตรคนต่างด้าว เอกสารการเดินทางของผู้อพยพหรือผู้ลี้ภัย และเอกสารการเดินทางที่ออกโดยสหประชาชาติ หรือเอกสารที่ยืนยันตัวตนที่ออกโดยภาครัฐ ก่อนอนุญาตให้เดินทาง และเก็บสำเนาเอกสารไว้เพื่อเป็นหลักฐานอนุญาตการเดินทางด้วย

6) การจัดทำป้ายชนิดพิเศษที่มีตัวอักษรคำว่า “UM” สำหรับติดสัมภาระลงทะเลเบียนและสัมภาระไม่ลงทะเลเบียน รวมถึงสติ๊กเกอร์ติดที่ตัวของเด็กที่เดินทางโดยลำพังในตำแหน่งที่เห็นได้เด่นชัด

7) การจัดที่นั่ง (Seat Allocation) ให้เด็กที่เดินทางโดยลำพังโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและไม่ขัดขวางทางออกฉุกเฉิน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ การเข้าถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในกรณีฉุกเฉินและการอพยพของบุคคลบนอากาศยาน

8) การจัดให้มีแบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง (Handling Advice for Unaccompanied Minor Form) โดยต้องมีรายการอย่างน้อย ดังนี้

(ก) ชื่อ - นามสกุล

(ข) วัน เดือน ปีเกิด

(ค) เพศ

(ง) ข้อมูลอากาศยานที่เดินทาง ได้แก่ เลขเที่ยวบิน วันและเวลา สนามบินต้นทาง สนามบินปลายทาง และสนามบินที่แวะผ่าน

(จ) ชื่อ - นามสกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

(ฉ) ชื่อ - นามสกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลที่นำมาส่งที่สนามบินต้นทางและรับที่สนามบินปลายทาง รวมทั้งรับ - ส่ง ที่สนามบินที่แวะผ่าน (ถ้ามี)

(ช) ชื่อ - นามสกุล รหัสพนักงานของผู้ปฏิบัติหน้าที่ในอากาศยานที่ทำหน้าที่ดูแลบนอากาศยานระหว่างทำการบิน

(ซ) ชื่อ - นามสกุล รหัสพนักงานของเจ้าหน้าที่ภาคพื้นที่ทำหน้าที่ดูแลที่สนามบินต้นทาง สนามบินที่แวะผ่าน และสนามบินปลายทาง

แบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพังต้องลงนามโดยบิดา มารดาหรือผู้ปกครองที่นำมาส่งที่สนามบินต้นทาง เพื่อแสดงความยินยอมให้อยู่ในความดูแลของผู้ดำเนินการเดินอากาศและให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศแนบแบบรายการแสดงตนนั้นไว้กับบัตรโดยสารด้วย

9) การกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศของเที่ยวบินถัดไปต้องลงนามในแบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพังก่อนรับเด็กนั้นไว้ในความดูแลของตน สำหรับกรณีการเดินทางแบบเปลี่ยนหลายเที่ยวบิน (Interline Carriage/Multi-Sector Journey) โดยใช้แบบรายการแสดงตนของเด็กที่เดินทางโดยลำพังตาม (8)

10) การกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการและดูแลเด็กที่เดินทางโดยลำพังให้ชัดเจนในกรณีการเดินทางแบบเปลี่ยนหลายเที่ยวบิน และกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้การเดินทางต้องหยุดชะงักลง เช่น เที่ยวบินล่าช้า เที่ยวบินยกเลิก เป็นต้น

11) การปฏิบัติต่อเด็กที่เดินทางพร้อมผู้ร่วมเดินทางแต่ไม่ได้นั่งชั้นเดียวกันกับผู้ร่วมเดินทาง เช่นเดียวกับเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

12) การพิจารณาถึงจำนวนเด็กที่สามารถรับให้เดินทางโดยลำพังได้ในแต่ละเที่ยวบินโดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ

13) แผนการฝึกอบรมด้านการดูแลเด็กที่เดินทางโดยลำพัง รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงหรืออาจเข้าข่ายการค้ำมนุษย์ ตลอดจนมาตรการในการจัดการเมื่อพบการค้ำมนุษย์ให้แก่ผู้ประจำหน้าที่ในอากาศยาน (Flight Crew Member) พนักงานต้อนรับในอากาศยาน (Cabin Crew) และพนักงานภาคพื้นดิน (Ground Staff) ของตน

(ร่างข้อ 5)

(6) การกำหนดให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศต้องพัฒนาและบังคับใช้แผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) ที่ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นใจถึงการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ของตน (ร่างข้อ 6)

(7) การกำหนดให้ผู้ที่จะขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศที่จะรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพัง ต้องยื่นแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) ตามข้อ 5 มาพร้อมกับการยื่นคำขอรับใบรับรองผู้ดำเนินการเดินอากาศ (ร่างข้อ 7)

(8) การกำหนดบทเฉพาะกาล ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศที่ให้บริการอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ ซึ่งรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ห้าปีแต่ไม่เกินสิบสองปีบริบูรณ์ที่เดินทางโดยลำพังยื่นแผนการจัดการเด็กที่เดินทางโดยลำพังทางอากาศ (Programme for the Handling of Unaccompanied Minors Travelling by Air) ที่จัดทำขึ้นตามข้อ 5 ต่อผู้อำนวยการภายใน 60 วันนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ เมื่อยื่นแผนดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าผู้อำนวยการจะมีคำสั่งไม่เห็นชอบแผนนั้น (ร่างข้อ 8)

ทั้งนี้ สามารถส่งความคิดเห็นได้ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ leg_cl@caat.or.th

ผ่าน Link การรับฟังความคิดเห็น : <https://forms.office.com/r/jFnAtS5K86>

ตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2566 - วันที่ 25 มีนาคม 2566

รับฟังความคิดเห็น

